

dertil gennem et Procentsystem, har været, at man efter vore særlige Forhold ikke har seet nogen anden Udvei til at faae et almindeligt Skjon over Indtægterne tilveiebragt, end den at benytte Communalbestyrelsernes Medvirken. Men efter den hele Udvikling, som vort Communalvæsen har faaet, vilde man imidlertid kunne vide, at man ikke turde overlade Skatteligningen til Afgjorelse gennem Communalbestyrelserne, uden at der paa een eller anden Maade blev indført Noget, som kunde holde Egeværget imod deres naturlige Tendents til at anslaae Indtægterne saa lavt, som de blot kunde forsvare. Herved mødte da to Vanskeligheder: for det Første den, at vore Communalbestyrelser, som allerede have begyndt at føle Frihedens Indvirkning, og som ønske at styre selvstændig, saavidt Loven tillader det, og at faae paa deres egne Been, forsaavidt det lader sig gjøre — og det roser jeg dem for — maatte føle sig noget trykkede ved at skulle stilles under en saadan Control, der i Tvivlstilfælde endog kunde faae en afgjorende Myndighed overfor dem, og for det Andet den, at det, forat en saadan Eigning skulde gennemføres med Held, vilde være en uafviselig Betingelse, at der anvendtes ikke saa Dmfostringer derpaa, idet de Mænd, som paa Regeringens Vegne skulde føre den omtalte Control med Skatteansættelserne, maatte, naar Controlen skulde have Noget at betyde, anvende saa megen Tid dertil, at det vilde være aldeles nødvendigt at lønne dem derfor. Da det imidlertid blev klart for mig, at det var et meget betydeligt Antal Medlemmer i det Thing, hvis Stemning jeg særlig kjendte — det har endogsaa ved flere Afstemninger viist sig at være et Flertal — som holdt for, at man burde gaae over til en Stat efter Procentsystemet, og da det tillige havde viist sig, at der ligeledes i dette Thing, saavidt jeg kunde slutte af dets Afstemninger — kun der- efter var det mig jo muligt at danne mig nogen Mening for dette Things Bedkommende — var en stærk Stemning for at gaae over til det nævnte System, saa maatte jeg ogsaa komme til den Erkjendelse, at det ikke vilde være muligt at tilveiebringe det Resultat, som det ærede kongevalgte Medlem (Fischer)

selv tilfigter, nemlig at faae en fast Regel for hele den Skatteligning, der bør afgive det nødvendige Grundlag for en længere Tids Finantsplan, uden at man fik vedtaget et System for Skatteligningen, der var grundet paa Procentsystemet. Selvsølgelig kunde jeg dog kun slutte mig til et saadant System paa det Villkaar, at det erkjendte Nødvendigheden af de to Hovedbetingelser for samme, som jeg nys fremsatte, nemlig at Communalbestyrelserne skulde finde sig i en virksom Modvægt mod deres Skatteansættelser, og at denne Modvægt maatte tilveiebringes ved Hjælp af en forholdsvis ikke ringe Udgift. Det er den nu udviklede Tanke, som jeg, mine Herrer, har forfægtet i denne Session i det andet Thing, saavel i Thinget selv som i Udvalget, og det er et Forslag til at gennemføre den, som det efter megen Tvivl og megen Modstand er lykkedes der at føre igjennem, saaledes at det foreliggende Lovforslag er kommet ind til dette Thing som netop fyldestgjorende den Fordring, som jeg maa antage, at det 9de kongevalgte Medlem (Fischer) erkjender det for rigtigt at fyldestgjøre, nemlig at der gives Regler for en permanent Skatteligning, og — jeg tilføier ydermere — at disse gives efter Procentsystemet, som jeg troede meest vilde tiltale Thinget. Jeg troer, at det maa erkjendes, at den saaledes indtagne Stilling er forsvarelig, og at der har været fuldkomment god Conseqvents i hele min Virksomhed i denne Sag. Men jeg erkjender tillige, at det var uheldigt, at Lovforslaget kom herind noget sildig, og jeg erkjender derfor ogsaa, at dette ærede Thing havde Grunde, hvis Rigtighed jeg ikke kan afvise, til at erklære: „Dette er os noget Nyt; det er os tvivlsomt, om dette System vil vise sig at være hensigtsmæssigt, og om navnlig den Modvægt, som dertil er søgt tilveiebragt, vil være tilstrækkelig, og vi maae derfor indskrænke det til kun at være et Forsøg“. Denne Besslutning af det ærede Thing har jo imidlertid ogsaa, det tør jeg sige, fundet sin fulde Anerkjendelse i Folkethinget, og den har særlig fundet fuld Anerkjendelse hos mig personlig, og det, inden jeg vidste, at jeg vilde komme til at indtage min nuværende Stilling. Naaget jeg nemlig har